

[Albertsen]

henblik på at løse de opgaver, som vi har påtaget os, og som vi gør ud fra det ansvar, vi føler dels over for lejerne, dels over for de pågældende boligselskaber og dels over for den opgave, som boligselskaberne i det hele taget har.

Palle Simonsen (KF):

Efter den omfattende og i øvrigt også meget spændende debat, vi havde om dette forslag i fredags, er der nok grænse for, hvor meget nyt dér på nuværende tidspunkt kan komme frem. Realiteten er jo i virkeligheden den, at yderligere nyheder til afklaring af denne sag først kan komme efter den 11. maj. Det bringer stadig væk det centrale hovedspørgsmål frem, som ministeren endnu ikke har givet noget klart svar på: hvad er årsagen til, at regeringen ønsker at forcere dette forslag igennem?

Efter de bemærkninger, som flertallet knytter til forslaget, er det åbenbart, at man ønsker at have både livrem og seler på, og det er interessant. Men det, der står tilbage, er jo, at hvis et af de pågældende boligselskaber skulle vise sig at være insolvent, er der ikke nogen som helst redning for de lejere, der måtte komme i vanskeligheder efter det forslag, regeringen lægger frem nu. Man giver alene tilsagn om statsgaranti, hvis de økonomiske forhold i øvrigt er i orden. Dér, hvor de er det, bliver der ikke nogen økonomiske problemer for lejerne; dér, hvor de økonomiske problemer kan opstå for lejerne, er jo netop på de områder, som man tager forbehold over for fra flertallets side.

Det er for os en understregning af, at det er uklogt, at flertallet tvinger dette her igen. Man kan sige, at man ved at have taget højde for det, som man har, er dækket ind, men der kunne jo komme andre ting frem i forbindelse med de undersøgelser, som boligministeren har sat i gang. Jeg synes nok, at det, der er kommet frem gennem de sidste par uger om et enkelt boligselskab, viser noget om, at der kan opstå problemer, som vi ikke i dette øjeblik kan overskue.

På denne baggrund må vi afvise det forslag, som ligger på bordet nu. Vi havde meget gerne set en mere seriøs debat, hvor alle præmisserne var klarlagt om, hvordan vi kunne løse de særlige problemer, der står her. Det giver flertallet os ikke nogen mulig-

hed for, og derfor må vi ende med at stemme imod forslaget. Jeg er enig med hr. Albertsen i, at det er et spinkelt flertal. Man kunne føje til, at det også er et noget broget flertal.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre må stemme imod det forslag til folketingsbeslutning, som vi her behandler. Det er gådefuldt for os, hvorfor det tilsyneladende haster så stærkt for et politisk flertal at få dette forslag til folketingsbeslutning og det finansudvalgsaktstykke, som hænger sammen med det, hastet igennem folketinget.

Der er jo på aktstykket hæftet en påtegning, som indebærer, at garantien til de almennyttige boligselskaber under ingen omstændigheder kan ydes, før der er blevet afgivet en revisionserklæring om, at de enkelte selskaber, de enkelte afdelinger, kan føres videre uden tab for beboerne. Hvis revisionserklæringen er positiv, vil der ikke konstateres tab for beboerne, men hvis revisionserklæringen er negativ, kan garantien alligevel ikke ydes. Altså er der ikke i dag, selv om vi vedtager forslaget til folketingsbeslutning, eller selv om finansudvalget måtte vedtage aktstykket, nogen som helst sikkerhed for lejerne. Den sikkerhed kommer nemlig først, hvis revisionserklæringen viser, at der ingen problemer er i selskaberne. Så er vores synspunkt, at man lige så godt kunne have ventet med at vedtage og behandle aktstykket og forslaget til folketingsbeslutning, indtil revisionserklæringen forelå.

Det forekommer os altså på den baggrund, at det nok ikke i så høj grad er lejernes interesse og beskyttelsen af lejerne, der har været det afgørende for det politiske flertal bag denne sag. For det er konstateret, at der er et flertal i folketinget for, at lejerne problem nok skal blive løst, hvis de skulle lide tab som følge af, at et af selskaberne måtte gå konkurs. Så det kan ikke være det, der er problemet. Problemet er nok snarere for det politiske flertal, der står bag her, at det er hensynet til selskaberne, der har vejet tungest. Og det synes vi ikke er helt rimeligt.

Jeg vil gerne stille boligministeren et spørgsmål foranlediget af, at Ekstra Bladet i dag bringer en artikel om, at der skulle være blevet udarbejdet et juridisk responsum, så vidt jeg forstår internt i KAB, som fortæller, at der er sket en utilstødelig sammenblanding